

[Niels Frederiksen.]

høsker saaledes, at ved Tillægsbevillingslovens tredje Behandling sidste Foraar sagde den daværende politiske Ordfører for Partiet Venstre, at nu havde den højtærede Statsminister jo købt det radikale Venstre.

Det forekommer mig, at naar man skal føre en politisk Diskussion om Landets politiske Forhold, kunde man godt undlade at gaa saa vidt, at man karakteriserer politiske Modstandere som værende Politikere, der er til Fals for en større eller mindre Pris. Det er efter min Mening at gaa saa langt ned, at det fører ud i det modsatte af, hvad en politisk Forhandling bør være. Man kan have en anden Mening end Modparten om politiske Spørgsmaal og om de foreliggende Forhold, men jeg synes ikke, Rigsdagen kan være tjent med, at en fremragende Politiker fra et Parti staar op og stempler et Modparti som en Række Politikere, Mænd, hvis Overbevisning er til Fals for personlig Fordel.

Det kan vi ikke være tjent med; for vi har vist Raad til alle sammen at tro om hinanden, at selv om vi er uenige om politiske Spørgsmaal, og selv om det falder i ens Lod at komme til Guld og Ære, ansete og fremskudte Stillinger, at faa Anerkendelse, ogsaa synlig Paahængs-Anerkendelse, for politisk Virksomhed, saa gør man sit Arbejde ud fra den Overbevisning, at man opfatter politisk Gerning som det alvorlige, den er, i Bestræbelsen for at gøre det saa godt som muligt for vort Land og vort Folk. Og den Politiker, hvis Overbevisning om de foreliggende politiske Spørgsmaal er til Fals for en Begunstigelse for ham selv, han kan ikke længere være at regne i hæderlige Politikeres Rækker.

Derfor vil jeg gerne have Lov til at returnere den Bemærkning og haaber da, at vort Parti kan blive forskaanet for Fremtiden for en Karakteristik af den Art. Jeg tror ogsaa, det ærede Medlem selv vilde være tjent med, om han undlod at bruge Argumenter af den Art; jeg tror, at med den Dygtighed, det ærede Medlem sidder inde med, med den paa mange Maader store politiske Indsigt og, som vi hørte i Aftes, fænomenale Arbejdsevne, kunde det dog maaske være rart for det ærede Medlem at modtage det velmente Raad, at det Karaktertræk, der finder Udtryk i det af mig nu nævnte vedrørende os, det er maaske noget af det, der har bidraget til, at han ikke er naaet frem til at tage Plads i det Hovedingese, der i Øjeblikket staar tomt.

Jeg skal saa ikke gaa længere ind paa en Besvarelse af de Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Krag rettede, og den Karak-

teristik, han gav, men gaa over til at gøre nogle Bemærkninger vedrørende de enkelte Spørgsmaal, jeg fremdrog i min forrige Tale angaaende de erhvervsmæssige Tilstande, der hersker, og som man maa tage med i sin Overvejelse og Betragtning, naar man bedømmer den finansielle Situation, vi skal arbejde under i det kommende Aar.

Jeg vil da sige, at efter min Opfattelse har det ærede Medlem Hr. Clausager bedst og rigtigst af Oppositionspartiernes Ordførere udtrykt, hvorledes Erhvervsforholdene er indenfor Landbruget. Jeg har aldrig sagt, at det udelukkende var en Gældskrise, men jeg har sagt, at som Forholdene former sig i Landbruget, er de Produktionsvanskeligheder, som i Øjeblikket alle uden Undtagelse arbejder under, ikke faretruende for andre indenfor Landbruget end dem, der trues af den Gæld, hvormed de arbejder, saaledes at de vil blive slaaet ud, naar Produktionsvanskelighederne gør det umuligt for dem at indfri deres Forpligtelser overfor Kapitalen.

Man kan efter min Mening ikke adskille disse to Ting. Jeg hævdede i en kort Bemærkning overfor det ærede Medlem Hr. Duborg, at man ikke kunde tale om en Produktionskrise i dansk Landbrugserhverv, som det former sig for Tiden, uden at tage med i Betragtning de Vilkaar, hvorunder Bedriften er erhvervet, og de Forpligtelser, vedkommende derigennem har paadraget sig.

Saadan er Forholdet i Virkeligheden, og selv om det ærede Medlem Hr. Duborg skulde beskyldte mig for ikke at have Forstand paa Landbrugets Produktionsforhold, vil jeg alligevel driste mig til at paastaa, at det ærede Medlems Argumentation overfor mine Udtalelser var „en til Anvendelse gennemarbejdet Statistik“, der viste et fuldkommen forkert Billede af Forholdene ude i Landet. Jeg skal i øvrigt kun henvise til de Modbemærkninger, som min Partifælle det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) fremførte overfor det ærede Medlem Hr. Duborgs Betragtninger.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt holdt en Tale om Fortidens Finanspolitik og Nutidens politiske Stilling, som jeg gerne vil gøre nogle Bemærkninger til. Det eneste interessante, der var at bemærke ved den finansielle Side af det ærede Medlems Tale, var, synes jeg, det Emne, der var valgt. Det var en hel Række Betragtninger over, hvem der havde Skylden for de svingende, gode eller daarlige, finansielle Forhold, vi har været ude i, og en Sammenligning mellem Krigstidens Forhold og de nuværende, baade